

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- לא תתן מוכשלי ודעתך מאלוהיך
אֵת הָאֱלֹהִים תִּירָא וְאִתּוֹ
תַּעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשְׁכָּב:
דברים י"ג
מלאכתך ודעתך לא תאמר
זכור בְּיָד תִּתֵּן לִי:
שמות כ"ב

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] נט' והסביו כ"י, גירסא הסביו אם לא תשמור לעשות כ"י והוא, מחי' את עד תעמוד ל"ב: **[ב]** רש"י ד"ס אלמה, היא הנדבא כ"י, הגירסא מהסוף ונ"ל נהגו לנעלה והסביו אם עד וגו', וזוהרה היא וסבא עד כי וגו' אסמך כ"י: **[ג]** תודיה מלחא ד' ולא נסירא כ"י, וי"ל ללא קוץ בלחד ומהא רק שדממ וכל קשה על רש"י כי ביסורים וכל דמממ כ"י, וזה:

רבינו גרשום

[illegible]

הוא מעשר כלכלה בתכונה כגון שטח
משמע [כל מעשרות של זו כזו הרי

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

ד.

ה לא מצית אפרת הדבתיב לא תקלץ חרש. וכיון דאשכחן אוהרה במקלל שו לנו להעמיד האי קרא דמלקות במקלל חנירו בשם שפי מלקעמיד במינאי שם שמים לנבולה ללא אשכחנה ביה אוהרה מפרשם: **מלאכתך** זו ביכורים. פרש"י יס' להכי קרי מלאה משום ס' מלאכתך

הוקבע לניכורים ודמקן זו מרומה פו
(מה) [לפין] סהיא מדמעת ועולה
מפיק לה קרא בלשון דימיעו כון [לשון
רש"י] וכל היורה סהר זה סהר
כון אלל מדרגן ויכר משה
מפוטטווי"ל פירס דלכך קרי לתרומה
דמע לפני שניהם כון בלל וניכורין
אינן אלל כינש סהרי ידן מניחין
ניכורים אלל מפרי בלדמתי פרק
העור והרענב (סולן דף קכ): פרי
אתה מביא ולי אתה מביא משקל:
היו לפניו שתי בלילות ש"י מבה
ואמר מעשר של זו ביו הראשונה
מעשרתה כנון אס בכל כלכלה מאה
מקלים יעשרה מן העיירה יהיו מעשר
לראשון על הראשונה (סולמן) וסולמן
מעשר שני על המאה של ראשונה
הן מתוקנים ודמתי מיירי מדלל
מפרסרס מרומה ובלתקמל דמתי (פי'
מ"י) מיתגיל: של זו ביו ושל זו ביו
הראשונה מעשרתה: למיד שחלש על
זו ביו היא מתוקנת ועשה פטור כי
היה חמור ושל זו ביו נחלל מעשר כיו
הפטור על החיוב ואינו כלום (א):
מעשרותיהם מעשר בלדל
בחבירתה קרא
השם סהרי מתוקנין כון יחד זה
זו ופ"א קדיל"ל של שליו בזה חסר
זה אפילו בבת חתם אינן לזו הכא
לכיון דדעמיה לתקוני מרזייהו הוי
כאומר מעשר של ראשונה מאה
לשני חסר מעשר של ראשונה

לתקן השנית וזל המעשר של זו וזל זו: **ואומר** ע"ה
 ר"א אומר לוקח מפני שהקדים מעשר שני שבה ל"מעשר ראשון
 שבחב"ריה"ה. שהי מעשר ראשון ושני של ראשונה הוו כלולו הן
 ומפרישין ועדיין מעשר ראשון של שניה טבל בחובה (לו) וארישא
 קפאי דלמא מעשר של זו וזו מעשורות וגרסין דירושלמי על הראשונה
 בעשה ועל השניה בלאו"ו רש לפרש על הראשונה אל קצת מעשוריותין
 המעשר עובר בעשה שהיה לו להקדים מעשר ראשון לשני והרי קרא
 פתחם בנת אחת מיהו ללא ליהא כיון דלא הקדים שני לראשון ועל
 השניה בלאו כשקיון הראשונה בחובה והרי הקדים מעשר שני על
 הראשונה למעשר ראשון של שניה וזאת דגרסי פירכא על הראשונה
 בנלאו ועל השניה בעשה וה"פ על רישא של משנה דהיינו כי אמר
 מעשר שני זו וזו עובר בלאו שהרי מקדים מעשר שני לראשון
 בדפרישית ועל השניה פ"י על פירא דמתנותין דהיינו כי אמר
 מעשר ראשונה מעשר בלילה בחיבתה ליה לא אלף עשה שהרי
 בנת אחת מהם: **ש'הקדים** מעשר שני שבה **למעשר** ראשון
 שבחב"ריה"ה. ואף על גב דקרא לא קמריי אלף מביטורים ומרומה
 מיהו פירש נמי במעשר ראשון למרומה ומעשר שני למעשר
 ראשון מדמתי דמעק לא תחחר לא שישנו בכלל דמיעשר
 לא תחחר ומפרש טעמא בחשיות (ומתנות פרה ג מ"ו)

י עמיד להפריש מאלו ב' הכללות האם מעשרותיהם של כל אחת ורבתה להדינו של זו ושל זו כזו: קרא כו אם השם שמלל את מן הפטור על היות משאו המריצו ימחקין בנת אחת ובחדל למעשר ראשון. דמעיסקא מקמי דאמר של זו כזו קיימא להפריש מעשר ראשון ומעשר שני בשביל איזק כללה נאמא מעשר שני של לכן וכן נמי כי אמר של זו ושל זו כזו כינן שמקדים מעשר ראשון למעשר ראשון ומעשר שני חייב אלם להפריש כקדר הוא דכתיב ידו הכי נמי מוזער שלא לעבד מעשר ראשון למעשר שני דכתיב ששנו עליו מורת מרומה היו בבל מאחר שמפריש מעשר ראשון ל"א דלאן בשמילתאם דיוקדמו ביטורים לתרומה משום דביטורים אינן על דשן שלשה שמות ראשית ודעמה ותרומה ויוקדם תרומה קדם נמי מעשר ראשון דאית ליה ב' שמות למעשר שני דאין לו דאטובו קא משמע דחמור שבהן לא יאחר אלם מקדים נמי למעשר ראשון הכי נמי קאמר במקדים תרומה לביטורים: ומשי

וידעונו לא אחרי של אחר המוקדם וכתב לאו (למלכות); ואמר מעשר של ד' חורבן הראשונים מעשר השני (במצא ערפילי) מן המסור שכב נתקן על החייב ולא היה חורבן אבל אם אמר כי (כ) הורן מן המעשר; ואלה המלה ר' אלעזר אמר קולו. וירשע קאי אביה דאמריין האשונה מעשרתו לא ד' שמיים שכן כלכלה מעשר דהא חסותו לעיל דהא אחרי (קאי) על כלם. (אם כי קריא קאי

וְלֹא תִקַּל חַיִּים. דְּמַשְׁמַע בִּין קִלְלָה כִּסּוּס בִּין קִלְלָה שְׂנֵאס דְּקִיָּא
 וְלֹא עֵלֵי וְקִלְלָה קִרָּה לִיכָא אֵת הַסֵּס (דְּרַבִּי כַּח) לִשְׁמֹעִין לְזִקְקָה שְׂנֵאֻמֵּר
 הִפְלָא ה' אֵת מִתּוֹכָן [שָׁם]. ע"א לֹא מֵצִית אִמְרָתָה דְּלֹא יִתְכַפֵּר בְּמַלְקוֹת
 דְּרִבְרֵתָא וְרִבְרֵתָא מִתְכַּפֵּר בְּמַלְקוֹת לְחֻדִּים דְּרִבְרֵתָא לֹא תִקַּל חַיִּים
 וְלִפְלִין בְּסִדְרֵיהֶן כִּפְרָה אֲרֵבֵי מִיתוֹת
 דְּרַב סו. ג'ס' מִהָּא' [א] לֹא דְכַמִּי
 יִגְדִּי. אֲדֹמְלִין כְּגוֹן לֹא תִקַּל חַיִּים
 שְׂנֵאֻמֵּר גִּירוּשׁ שְׂטָרָן וְכַמִּי גִבִּי נִשְׁאֵר
 וְלֹא עֵבֶרָ לֹא תִאָּדָר [שָׁמַע כַּח] וְכִי הִיכִי
 יִהְיֶה לִיכָא אֵלֹא מַלְקוֹת גִּירֻדָּתָא
 יִהְיֶה נִמְי אֲדֹמְלִין כְּגִי לִי בְּמַלְקוֹת
 גִּירֻדָּתָא וְמוֹמְי לִי הַסֵּס] בְּתִקַּל
 שְׂנֵאס דְּקָא גִּמְר מִתְקַל אִיכִי דְכַמִּי
 יִהְיֶה בְּנִקְנָה שֵׁס' הֵלֶכְן לֹא מֵצִית אִמְרָתָה
 וְלֹא תִקַּל לִי בְּמַלְקוֹת וְלֹא מִפִּי מוֹרִי
 אֵלֹא מִפִּי ר' יִתְחַךְ ב'ר' גִּמְנָח [א] ו'ל
 כְּלֻמֵּר [א] כְּלֻמֵּר ר' דְּמִהָּא קִרָּה
 וְיִרְאֵה אֵת הַסֵּס לִמְקַל חַיִּינִי שְׂנֵאס
 שְׂנֵאס דְּלִמְתָּא שְׂהִר לֹא מֵצִית שְׂעֵנָה
 אֲחִי' הַזִּיד: "וְכַסְלָתָא אִי אִמְרָתָה.
 שְׂהִירָה קִרָּה לִמְקַל חַיִּינִי שְׂנֵאס הוּא
 וְאִתְמַלְמַל וְאִתְרַחֲמִי מִדְּכַמִּי לֹא תִקַּל
 חַיִּים וְיִתְחַבֵּרָתָא בְּתִקַּל אֵת חַיִּינִי
 דְּכַפְרִישִׁי לְעִיל הֵלֶכְן כַּמִּי
 אֵס אֵס לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת וְגו' [דְּרַבִּי
 כַּח] כְּלֻמֵּר [א] שְׂקִלָּתָא אֵת חַיִּינִי שְׂנֵאס
 וְאִתְרַחֲמִי עֵלֵי וְהִפְלָא ה' וְגו' דְּכַמִּי
 מַלְקוֹת: אִתְרַחֲמִי מִיכִידָא. כְּלֻמֵּר
 שְׂכַחַן עֵשֶׂה וְהִפְלָא ה' וְגו' אִתְרַחֲמִי
 וְנִקֵּי שְׂהִירָה הַכְּמוֹס שְׁלֵל הַלִּיזָא שֵׁס'
 אִתְמַלְמַל. לֹא. כְּתִימִי.
 [א] שְׁלֵל מֵצִית שְׂהִירָה שְׁלֵל הַלִּיזָא
 אִתְמַלְמַל [א] (וְהִיא) וְהִכָּא הַזִּיד
 הַסֵּס עֵשֶׂה וְהִפְלָא ה' וְגו' [וְאִתְרַחֲמִי]
 חַיִּי אֵס לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת וְגו'
 אֲכַמִּי מִתּוֹכָם כְּתִימִי שֵׁס' לַעֲשׂוֹת:
 אִתְמַלְמַל אִתְרַחֲמִי מִיכִידָא.

[illegible]

ג' שנות החרמה ומעשר למעשר שני שאין לו אלא שם בלבד מעשר. תעלהו על כולם כחוב מלא ויהיו כעמי ששורשיהם מן השניה עד הראשונה הרישין מן החיוב עד החיוב אלא חוור בעשר ומעשרין מן הקנים בעד כל אחת מהם מעשר עד החברה הכולל ובבט אחת (חלקק) [תקנון] מעשרותיהן קרא את המעשר (אפי' מעשר שני קודם מעשר שני) מעשר האדמה ואמר לו ילדים שירשי מעשר שני

**עין משפט
נר מצוה**

שיימה מקובצת

8) אומרת דהא תביא לי [א] ואי
עביתא מימא בשלמא (היתב)
ספיקא נהמן) מקלל איבא אומרת
מלא הקלל חרש אלא מצינא שם
אשמינן לטבעה מהיבא מתא ד'
לשון קרית הנוט אומרת עשה
קרי גוי (ספא) הוי' כלומר
לעולם אל היבא טמוס אומרת
מקלל ערפא מלא בלשון אחז
קרי דליבא לאוקסא
במצינא שם שמיס לטבעה לית
מיבא אומרת ויל דהארתה עשה
אחז אומרת ויל שפירי ליתא
קמא דהיבא דאיבא מעשה לוקין
סמאדורע ללישון
אחז לוקין ואחז לוקין אומרת
במצינא שם שמיס לטבעה אלא
אחז שמיס דאחז ליתא

[illegible][illegible]

הכסיתים וגם שפת אל קראוהו כ
אלא על שם רמקן: שגלה
בין בלה ובין ביבש הדיבש
היושע רגן ויצהר ובורס:
ממשורר חזקת ומיר:
(8) כלום דאברגין פירושין פן
החזיק על השפוט כדורש מלכים
השיר: (9) עין השמשות סוף
הספסב: (10) עין השמשות סוף
הספסב:

(נראה דל' מחנית משום עד
מחנית בעצמ' דר"י נגד נסמ' א"ט.
וכן אמר במשור' של ד' ב"ר
שחזרוהו) על אלו שתי בלילות
מפני כשנאמר במשור' של ד' ב"ר
ואת אברן משור' ר' יוסי ב"ר
אשר למשור' של שאל' נ' ט'.